

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] fælde var blevet favoriseret med Hensyn til Tildeling af Cement. Som jeg nævnte før i mit Svar til det ærede Medlem Hr. M. Larsen, er dette ikke Tilfældet. Materiale-tildelingerne til Byggeriet er fastlagt efter helt generelle Principper, og Boligbyggeriet og andet Byggeri er søgt gennemført ensartet over hele Landet. Paa den anden Side er det klart, at man kan fremdrage isolerede Tilfælde, hvor en Bygning f. Eks. har kunnet opføres i København, medens det ikke har været muligt samtidig at tillade Opførelse af en Bygning i Provinsen, og det modsatte kan naturligvis ogsaa finde Sted. Aarsagen hertil kan for Cementens Vedkommende f. Eks. være den, at Grundstøbningen var paabegyndt før Cementationeringens Ikrafttræden — i saa Fald kunde Arbejdet end ikke hindres —, og paa samme Maade stiller Sagen sig med Hensyn til Jern. Det kan være, at det fornødne Bygningsjern har været købt eller hjemtaget før Rationeringen, ligesom der i øvrigt kan foreligge særlige Grunde, f. Eks. at alt Materialet har været til Stede paa Byggepladsen.

Det maa ikke glemmes, at Byggeregulationerne griber alvorligt ind paa mange Omraader, og man maa ligeledes erindre, at der ved de foretagne Indgreb kan opstaa alvorlige Tab for en privat Bygherre, naar et i øvrigt fuldt forberedt Byggeri standses. Under den herskende Materialesituation har det derfor været nødvendigt, at det offentlige — derunder det kommunale Byggeri — har maattet vise en vis Resignation, men jeg vil gerne i Anledning af det ærede Medlems Bemærkninger benytte Lejligheden til udtrykkeligt at fastslaa, at det fornuftigvis overhovedet ikke kunde tænkes, at Bygning af Sygehuse ikke skulde gaa forud for Biografer o. lign. Jeg kan oplyse, at der for kort Tid siden er givet betydelige Cementtildelinger til Paabegyndelse af nødvendigt Sygehusbyggeri, og at Handelsministeriet i øvrigt er i nøje Kontakt med de Myndigheder, der drager Omsorg for Sygehusbyggeriet.

Det ærede Medlem Hr. Alfred Andersen udtalte dernæst Ønsket om, at Jylland maatte blive repræsenteret i Byggenævnet. Hertil vil jeg gerne bemærke, at Byggenævnet i mindre Grad er sammensat efter Repræsentationsprincippet end efter rent saglige Kriterier, idet vi har lagt Vægt paa, at Byggenavnets Medlemmer var Personer, der sad inde med stor Sagkundskab paa Byggeriets forskellige Omraader. Endvidere tror jeg ogsaa, det ærede Medlem vil være klar over, at det ikke er muligt i de

forskellige Nævn, hvor Sagkundskab skal repræsenteres, tillige at gennemføre en Landsdelsrepræsentation, idet man herved let kommer ud i de meget store Nævn, der virker uhaandterlige og tunge. For Byggenavnets Vedkommende ligger Sagen imidlertid saaledes, at Byggenævnet efter Cementationeringens Indførelse er blevet udvidet med eet yderligere Medlem, nemlig et Medlem, der repræsenterer Bygningshaandværket, og som er hjemmehørende og driver sin Virksomhed i Jylland, nemlig Muremester Geertsen i Randers.

Det ærede Medlem Hr. P. D. Jensen spurgte under Omtalen af forskellige Anlægsarbejder til en Sag, der drejer sig om Cement til Udførelse af et Viaduktanlæg paa Hillerød — Frederiksværk — Hundested Jernbane. Jeg kan oplyse, at Sagen for Tiden er til Behandling i Byggenævnet, og naar Byggenavnets Indstilling foreligger, vil Handelsministeriet omgaaende tage Stilling til Sagen. Jeg kan tilføje, at Arbejdet paa Projektet er i fuld Gang, og at der ikke foreligger nogen Standsning af Arbejdet som Følge af den Sag, der for Tiden er til Behandling. Der er for nylig gennem Teknisk Central stillet et mindre Kvantum Cement til Raadighed til Brug ved de Jordarbejder, som Projektet omfatter, og Arbejdet er saaledes i fuld Gang.

Justitsministeren (E. Thune Jacobsen):

Det ærede Medlem Fru Nina Andersen omtalte visse Spørgsmaal vedrørende Ægtefællers Raadighed over den fælles Bolig, naar Samlivet mellem Ægtefællerne ophæves, og henviste navnlig til en enkelt Sag, der i sin Tid var meget omtalt i Dagspressen. Manden havde sat Hustruen paa Gaden, og da hun begærede Fogedens Bistand til at blive indsat i Lejligheden, afsløg Fogedretten dette under Henvisning til, at Manden havde Skøde paa Ejendommen, og at Etableringen af Samliv mellem Ægtefællerne ikke kunde gennemføres ved en umiddelbar Fogedforretning, og Landsretten stadfæstede Kendelsen. Sagen gav Anledning til en teoretisk Diskussion af Spørgsmaalet i de juridiske Fagskrifter, og for Justitsministeriets Vedkommende blev Spørgsmaalet undersøgt bl. a. paa Foranledning af Dansk Kvindesamfund. Den daværende Justitsminister lod indhente Erklæringer fra de Myndigheder, der maatte antages at komme ud for Tilfælde af denne Art, men ingen af disse gik ind for en Ændring af gældende Ret og Praksis.

Justitsministeriet meddelte derfor Dansk Kvindesamfund, at man ikke kunde